

[Justitsministeren]

lave i den periode, vi her talte om. Men hvis man ønskede at stå som værtsland for flere flygtninge dengang, så havde man jo alle muligheder for det, for det behøvede ikke kun at være spontanflygtninge. Der var flygtninge nok, man kunne invitere hertil, hvis man gerne dengang ville have været oppe på et højere tal.

Så må jeg sige til hr. Torben Lund og socialdemokratiet, at der er nogle af spørgsmålene, jeg har svært ved at forstå. Jeg har – det er jeg ked af, jeg kan jo så godt lide socialdemokratiet og alle tilstedeværende – svært ved at forstå, hvorfor man først og sidst afviser at drøfte loven, men så går herop, jeg ved ikke, om det var 10 eller 12 gange, og spørger forskellige: hvad er det, I vil foreslå ændret? Hvilken interesse har dog det, når man på forhånd siger, at man ikke vil være med? Hvorfor bliver man så ved med disse gentagne spørgsmål til fru Agnete Laustsen, til hr. Bjørn Elmquist, hr. Kofod-Svendsen, og hvem der ellers har været oppe, og altså også til mig nu? Jeg blev spurgt, om jeg kunne tænke mig at drøfte muligheden for afvisning ved grænsen. Det mener jeg udmærket man kan drøfte, så vi kunne få samme ordening, som de har i Sverige. Så er det dog konkret sagt på dette område, at det, jeg tilstræbte, var, at vi havde samme muligheder, som de i dag har i Sverige, i Holland, i Storbritannien, i Norge, og hvilke lande det ellers er. Så er det besvaret.

Alle de spørgsmål, man stiller til alle andre ordførere om, hvad det er, de vil foreslå, stiller man altså fra socialdemokratisk side på baggrund af, at man først erklærer, at man ikke vil være med til noget som helst. Hr. Torben Lund sluttede sin tale med at sige: nu er der ingen, der må misforstå noget, for vi vil ikke være med til nogen ændringer. Det vil vist være for fint et udtryk at bruge, at det hele så kun har akademisk interesse, for så har det jo slet ingen interesse. Men lad os nu se, hvad det er, man drøfter i retsudvalget. Jeg er selvfølgelig interesseret i, om der er bevægelse, og hvis der er det, så kan vi tales ved.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg synes, tingene vendes helt på hovedet. Det må dog være naturligt, når justitsministe-

ren føler anledning til at gennemføre en redegørelsesdebat her i folketinget, at vi så hver især fra de enkelte partier kan spørge justitsministeren, hvad meningen med denne redegørelsesdebat skal være. Det har interesse ikke bare for mig, ikke bare for socialdemokratiet at høre: hvad er egentlig justitsministerens dybere mening med ikke at give folketinget et notat om flytningssituationen, men at lægge op til en redegørelsesdebat i folketinget? Meningen må dog være, at man har en eller anden tanke om, at der skal foretages nogle initiativer. Så er det bare, jeg spørger – og det synes jeg da kunne have interesse for os alle sammen – : hvad er det for nogle initiativer, justitsministeren har tænkt på? De står jo ikke i redegørelsen. Når jeg gik op og bad om at få det at vide, var det selvfølgelig, fordi vi heller ikke fik det at vide, da justitsministeren havde ordet. Jeg tror, vi alle sammen har siddet med en forventning om, at justitsministeren i hvert fald i sit indlæg her i folketingssalen ville fortælle folketinget og offentligheden, hvad det er for nogle tanker, justitsministeren havde gjort sig om indskrænkninger i flytninges retsstilling, på hvilken måde man kunne begrænse antallet af flygtninge.

Hvis det er sådan, at det, justitsministeren ønsker, er en bestemmelse, der går ud på, at man skal kunne afvise flygtninge, hvis ansøgningen er åbenbart grundløs, kunne jeg godt tænke mig at høre, om justitsministeren mener, at de iranske flygtninge, der kommer her til landet, ville kunne afvises med den begrundelse. Det er jo dem, der er årsagen til hele debatten.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det vil jeg mægtig gerne svare på, men jeg skal bare have ét svar først fra hr. Torben Lund. Der er ingen, der skal bilde mig ind, at det store parti socialdemokratiet bare melder pas og ikke har nogen som helst stilling. Er socialdemokratiet parat til at drøfte spørgsmålet om en afvisning, så er jeg klar til at fortælle, hvordan vi skal gøre det. Er socialdemokratiet parat til at drøfte andre af de problemer, der er nævnt i den omfattende og udmærkede og klare redegørelse? Hvis socialdemokratiet er det, så er jeg meget parat til at sige, hvordan jeg mener det skal formuleres. Men hvis det bare er et parti, der